

Bryssel den 5.6.2019
COM(2019) 500 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
EUROPEISKA RÅDET, RÅDET, EUROPEISKA CENTRALBANKEN,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN,
REGIONKOMMITTÉN OCH EUROPEISKA INVESTERINGSBANKEN**

Europeiska planeringsterminen 2019 – Landsspecifika rekommendationer

1. INLEDNING

Ekonomi i EU har tillväxt för sjunde året i rad. Under Junckerkommissionen har investeringarna återgått till nivåerna före krisen, medan fler än någonsin har ett arbete och den offentliga skuldsättningen totalt sett har minskat.

Ekonomi i EU kommer att fortsätta att expandera i år och nästa år, och alla medlemsstater kommer att ha positiv tillväxt, trots mindre gynnsamma villkor. Ekonomi i EU påverkades förra året av globala svagheter mot bakgrund av ihållande handelspolitiska spänningar, ökad osäkerhet och en märkbar åtstramning av de internationella finansiella villkoren vid årsskiftet. Den inhemska efterfrågan torde fortsätta att vara den viktigaste drivkraften för ekonomisk tillväxt i år och nästa år, med stöd av en fortsatt ökande sysselsättning och inkomstnivå, låga finansieringskostnader och en stödjande finanspolitik i vissa medlemsstater.

Verkningsfulla strukturreformer tillsammans med välriktade investeringsstrategier och en ansvarsfull budgetpolitik fortsätter med framgång att vara ledstjärna för moderniseringen av ekonomi i EU. De landsspecifika rekommendationer som antas under den europeiska planeringsterminen ger medlemsstaterna vägledning för att på lämpligt sätt reagera på dagens och morgondagens utmaningar och nå resultat med sina gemensamma politiska mål. Det är mycket viktigt att i samband med den europeiska planeringsterminen fortsätta att trycka på för den ”goda triangeln” av främjande av investeringar, verkningsfulla reformer som leder till hållbar tillväxt för alla och en ansvarsfull budgetpolitik. I de landsspecifika rekommendationerna ingår också vägledning om att stärka resultaten och styrningen av den ekonomiska och monetära unionen samt euroländernas motståndskraft i enlighet med 2019 års rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet¹, samt att främja social konvergens enligt den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

Den svaga globala tillväxten stärker behovet av att löpande åtgärda strukturproblemen i EU:s ekonomier. Reformerna behöver genomföras ordentligt och prioriteras högre för att stärka våra ekonomiers motståndskraft och tillväxtpotential, med tanke på de ökande ekonomiska riskerna och osäkerheten. Det handlar bland annat om att öka innovationens genomslag och omfattning och se till att kompetensen är relevant för arbetsmarknaden och håller hög kvalitet. Att främja social inkludering, värna om och främja investeringar och höja de offentliga finansernas kvalitet är avgörande för att den avmattande tillväxten inte ska drabba sysselsättningen eller leda till ojämlikhet. Det avstannande tempot i ekonomi visar också på behovet av en mer symmetrisk ombalansering i euroområdet. Medlemsstaterna bör fortsätta att förbättra de offentliga finansernas hållbarhet, särskilt där skuldsättningen är hög. Samtidigt bör de medlemsstater som har tillgängligt finanspolitiskt utrymme och låga investeringar använda utrymmet för att stödja tillväxtpotentialen. Att stärka den inre marknaden och förbättra komplementariteten mellan politiken för den inre marknaden och de nationella strukturreformerna kommer att bidra till att förbättra produktiviteten och motståndskraften i EU:s ekonomi. På det internationella planet framhålls i EU:s Kinastrategi betydande möjligheter för nya jobb och tillväxt i EU².

¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5097-2019-INIT/sv/pdf>

² <https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/communication-eu-china-a-strategic-outlook.pdf>

Investeringar och reformer måste följas åt. Med det här paketet vill kommissionen särskilt se till att investeringar och reformer anpassas ytterligare till varandra och inordnas i en mer sammanhängande politisk ram. I enlighet med kommissionens ingående analys av investeringsbehov och flaskhalsar i varje medlemsstat i landsrapporterna innehåller de landsspecifika rekommendationerna för 2019 en starkare inriktning på investeringar.

Även om inte alla investeringsbehov kan tillgodoses med EU-medel, ger de betydande möjligheter att ta itu med de konkreta investeringsbrister som anges i de landsspecifika rekommendationerna. Med en mer effektiv politisk koppling mellan den europeiska planeringsterminen och EU:s finansiering 2021–2027, enligt kommissionens förslag för EU:s nästa fleråriga budgetram, kan program för EU-finansiering som InvestEU, Fonden för ett sammanlänkat Europa, Horisont Europa och de sammanhållningspolitiska fonderna skapa betydande möjligheter. Framför allt är det mycket viktigt med programplaneringen för nästa omgång av EU:s sammanhållningspolitiska fonder. Dialogen med de nationella och regionala myndigheterna om hur de europeiska struktur- och sammanhållningsfonderna³ kan utnyttjas bättre på nationell nivå 2021–2027 har just inletts, och de landsspecifika rekommendationerna, tillsammans med landsrapporterna, utgör ramen för en framgångsrik programplanering.

2. EKONOMISKA UTSIKTER, FRAMSTEG I REFORMARBETET OCH KORRIGERING AV OBALANSER

Europeiska unionens ekonomi förväntas fortsätta att växa i år och nästa år, om än i långsammare takt. Den förväntat svagare ekonomiska tillväxten 2019 beror bland annat på omvärldens betydande negativa inverkan på de exportinriktade sektorerna. Vissa landsspecifika och sektorsspecifika faktorer (t.ex. i bilindustrin) har också påverkat tillverkningen i vissa stora europeiska ekonomier. Inrikespolitisk ovisshet och bakslag i reformerna har i vissa länder hämmat förtroendet och tillväxtutsikterna. Ytterligare arbetstillfällen i kombination med måttligt stigande löner för arbetstagarna förväntas främja konsumtion och ekonomisk aktivitet, samtidigt som ovissheten om de ekonomiska utsikterna fortsätter att tynga ned tillförsikten. Investeringarna ser ut att fortsätta att öka, om än i långsammare takt på grund av den mindre gynnsamma yttre miljön och osäkerheten kring handelspolitiken. På det hela taget torde gynnsamma finansieringsvillkor och stödjande finanspolitiska åtgärder i vissa medlemsstater hålla den inhemska efterfrågetillväxten uppe.

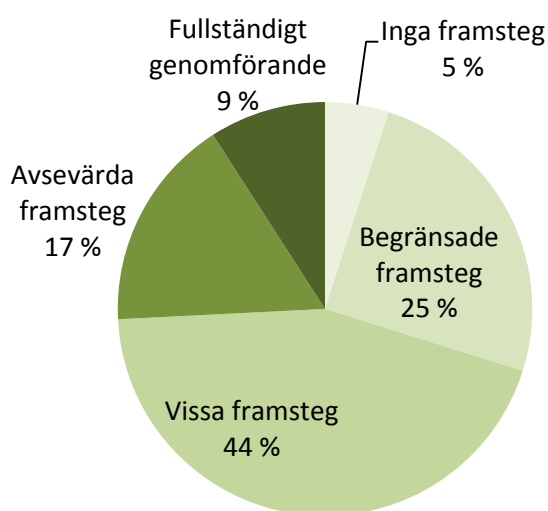
Även om fundamenta förbättrats betydligt de senaste åren, behöver vi fortsätta att stärka motståndskraften och tillväxtpotentialen i ekonomin i EU. Det är mycket viktigt att öka den potentiella tillväxten och utnyttja det finanspolitiska utrymmet för att kunna parera negativa ekonomiska chocker framöver. Med tanke på de stora, med varandra förbundna riskerna kring de ekonomiska utsikterna måste man intensifiera satsningarna på att ta itu med strukturella utmaningar och svagheter som den avmattade ekonomin kan förvärra. Att främja och värna om investeringar i utbildning och kompetens, infrastruktur av hög kvalitet och innovation stärker samtidigt våra ekonomiers tillväxtpotential och håller uppe den samlade efterfrågan. Att öka respekten för rättsstatsprincipen, framför allt oberoende rättssystem och en kraftfull korruptionsbekämpning, är också avgörande i detta sammanhang. När det gäller de offentliga finanserna bör länder med höga skulder föra en politik som ökar de finanspolitiska buffertarna och leder till en varaktig skuldminskning. Samtidigt är det viktigt

³ Med de sammanhållningspolitiska fonderna avses Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+ och Sammanhållningsfonden.

att ta vara på det finanspolitiska utrymme som finns nu. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt hur tillväxtfrämjande utgifter och skattesystem i medlemsstaterna är och vilka fördelningspolitiska effekter de har. Slutligen kan en mer symmetrisk ombalansering över euroområdet begränsa skuldsanerings negativa inverkan på tillväxten och göra vår ekonomi mindre beroende av efterfrågan i omvärlden.

Omkring två tredjedelar av de landsspecifika rekommendationer som utfärdats fram till 2018 har genomförts med åtminstone "vissa framsteg" (se diagram 1). Genomförandet av de olika rekommendationer som överenskommits med medlemsstaterna sedan 2011 fortsätter i stadig takt. I vissa fall finns det tecken på att delar av de viktiga reformer som antagits tidigare har drabbats av bakslag. Flest framsteg har gjorts med finanstjänster, följt av lagstiftning om förhållandet mellan arbetsmarknadens parter och anställningsskydd. Framstegen har varit särskilt tröga med breddning av skattebasen, hälso- och sjukvård och långvarig vård och omsorg samt konkurrens i tjänstesektorn.

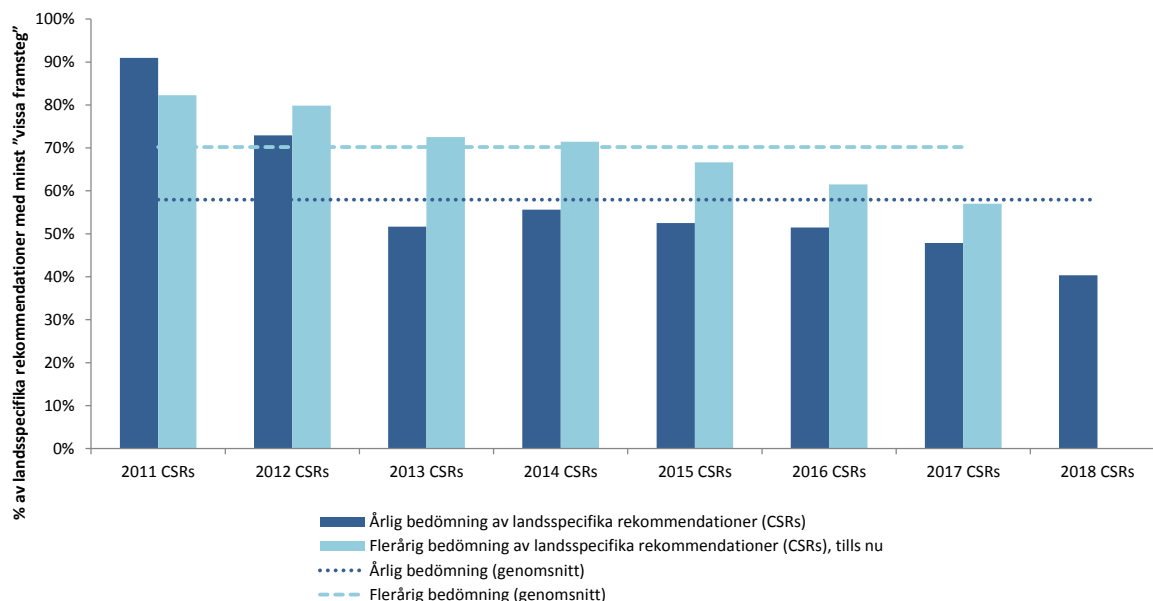
Diagram 1: Landsspecifika rekommendationer 2011–2018

Anm.: I den fleråriga bedömningen betraktas genomförandet från och med det att rekommendationerna antogs för första gången till och med offentliggörandet av detta meddelande i maj 2019. Den samlade bedömningen av de landsspecifika rekommendationerna på det finanspolitiska området rör även överensstämmelsen med stabilitets- och tillväxtpakten.

Om reformerna betraktas under det senaste året har medlemsstaterna gjort åtminstone "vissa framsteg" med fyra av tio rekommendationer från juli 2018 (se diagram 2). Det är sämre än tidigare år. Sedan bedömningen i landsrapporterna i februari har inga betydande ytterligare framsteg gjorts med reformerna totalt sett. Detta döljer dock skillnader mellan medlemsstater och politikområden. Reformerna genomförs fortfarande särskilt väl inom finanstjänster, även om framstegen bleknar i jämförelse med de djärva åtgärder som vidtogs omedelbart efter krisen. Framstegen går fortfarande trögt när det gäller rekommendationerna om breddning av skattebasen och stärkt konkurrens i tjänstesektorn. Med tanke på de återstående ekonomiska och sociala utmaningarna och riskerna för sämre ekonomiska utsikter har ett starkare genomförande av reformerna avgörande betydelse för att stärka motståndskraften hos EU:s ekonomier.

Diagram 2: Genomförande av de landsspecifika rekommendationerna: årlig bedömning år från år sedan 2011 mot genomförandet hittills

Anm.: I den fleråriga bedömningen betraktas genomförandet från och med det att rekommendationerna antogs för första gången till och med offentliggörandet av detta meddelande i maj 2019. För åren 2011 och 2012 är det svårare att jämföra de årliga och fleråriga bedömningarna på grund av olika bedömningskategorier i de landsspecifika rekommendationerna.

Framstegen med korrigeringen av makroekonomiska obalanser fortsätter, men ytterligare politiska åtgärder behövs. Vissa medlemsstater har fortfarande en rekordhög privat och offentlig skuldsättning, vilket minskar möjligheterna att parera negativa chocker. Vissa andra medlemsstater ser tecken som kan tyda på en överhettning till följd av den dynamiska bostadsprisutvecklingen och stigande enhetsarbetskostnader. Ombalanseringen av utlandsställningarna är inte helt avklarad. Även om stora underskott i bytesbalansen har korrigerats, kvarstår stora överskott i bytesbalansen i flera länder, trots vissa blygsamma tecken på anpassning. Euroområdet stora överskott i bytesbalansen förblir i stort sett oförändrat, vilket återspeglar dels att den sammanlagda inhemska efterfrågan släpar efter den ekonomiska aktiviteten, dels att konkurrensställningen förbättrats med starka exportresultat. För ytterligare ombalansering krävs differentierade reaktioner. Medlemsstater med underskott i bytesbalansen eller hög utlandsskuld måste fortsätta att förbättra konkurrenskraften, medan medlemsstater med stora överskott i bytesbalansen bör stärka förutsättningarna för högre löneökningar och ökade investeringar. För alla medlemsstater har åtgärder för att öka produktiviteten och investeringarna avgörande betydelse för att främja en högre potentiell tillväxt.

3. MÅL FÖR REKOMMENDATIONERNA 2019-2020

Det främsta målet med rekommendationerna är att uppmuntra medlemsstaterna att **öka sin tillväxtpotential genom att modernisera sina ekonomier och ytterligare stärka sin motståndskraft.** Med tanke på den förväntade avmattningen bör alla medlemsstater prioritera reformer som syftar till hållbar tillväxt för alla. Dessutom kräver de alltmer digitaliserade och globaliserade ekonomierna smartare investeringar i den infrastruktur,

innovation, utbildning och kompetens som behövs. Digitaliseringen, den föränderliga arbetsmarknaden och den åldrande befolkningen och miljöanpassningen av ekonomin kräver också ytterligare insatser för att stödja skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet och säkerställa hållbara och tillräckliga sociala välfärdssystem för alla.

De nationella socioekonomiska tendenserna döljer regionala skillnader som i vissa länder är betydande. Om man blickar bakåt har den ekonomiska tillväxtens fördelar inte fördelats lika mellan regionerna. Om man blickar framåt kommer de socioekonomiska utmaningarna inte att påverka alla delar av samhället på samma sätt. Därför nämns, med utgångspunkt i konstaterandena i landsrapporterna för 2019, i årets rekommendationer regionala och territoriella skillnader när det är relevant. Syftet är att bättre kartlägga särskilda investeringsbehov och främja en snabbare ekonomisk och social konvergens med hjälp av sådana investeringar som medfinansieras av EU:s sammanhållningspolitiska fonder åren 2021–2027.

Den tilltagande ovissheten på världsmarknaderna visar hur viktig den inre marknaden är. En väl fungerande inre marknad är en förutsättning för att få fram högkvalitativa insatsvaror till företagen till konkurrenskraftiga priser och erbjuda varu- och tjänsteleverantörerna i EU stora, likvida marknader. Den relativt låga integrationen på tjänstemarknaderna har uppmärksammats tidigare, men reformtakten har ofta varit svag. Alternativkostnaden för otillräcklig integration på tjänstemarknaderna ökar, och de kostnaderna får spridningseffekter i medlemsstaterna. Dessutom finns det utrymme för förbättringar på vissa varumarknader, särskilt i fråga om ömsesidigt erkännande. Genom kapitalmarknadsunionen kommer man att skapa en verklig inre marknad för kapital i EU genom att öka det finansiella systemets förmåga att absorbera chocker, diversifiera företagens tillgång till finansiering och främja nya investeringsmöjligheter. Konsolideringen av den inre marknaden kräver ytterligare reformer i medlemsstaterna för att integrera digital teknik, energi, kapital och transporter. Exempelvis rekommenderas Italien att förbättra sin infrastruktur, med beaktande av regionala skillnader.

Kommissionen konstaterade i februari 2019 obalanser i 13 medlemsstater. De landsspecifika rekommendationerna måste följas upp på lämpligt sätt för att råda bot på obalanserna. Efter fördjupade granskningar enligt förfarandet för makroekonomiska obalanser konstaterade kommissionen att tio medlemsstater hade obalanser (Bulgarien, Kroatien, Frankrike, Tyskland, Irland, Portugal, Nederländerna, Rumänien, Spanien och Sverige) och tre medlemsstater hade alltför stora obalanser (Cypern, Grekland och Italien)⁴.

- När det gäller Kroatien drog man slutsatsen att obalanserna inte längre var alltför stora eftersom den ekonomiska situationen hade förbättrats och politiska framsteg gjorts.
- Grekland genomgick för första gången en fördjupad granskning efter att ha avslutat programmet för ekonomiskt stöd, och en utökad övervakningsram har införts för övervakning efter programperiodens slut av åtgärderna för att råda bot på obalanser.
- I Cypern kvarstår allvarliga svagheter trots att ekonomin har förbättrats och en del av de politiska åtagandena nyligen stärkts.

⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken och eurogruppen: *Europeiska planeringsterminen 2019: Bedömning av framstegen med strukturreformer, förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser samt resultatet av de fördjupade granskningarna enligt förordning (EU) nr 1176/2011, COM(2019) 150 final.*

- I Italien har tillväxtutsikterna och utsikterna för de offentliga finanserna försämrats, och de senaste politiska åtgärderna är ett bakslag för delar av tidigare reformer, inbegripet reformen av pensionssystemet. Eftersom framtida politiska åtgärder kommer att förbättra eller försämma de makroekonomiska obalanserna i Italien meddelade kommissionen i februari att den noga övervakar de åtaganden som Italien gör för att råda bot på sina obalanser. I detta avseende tog man i Italiens nationella reformprogram 2019 endast delvis upp de strukturella frågor som behandlades i de landsspecifika rekommendationerna för 2018, och det saknas ofta uppgifter om de få nya åtaganden som beskrivs samt om tidsfristen för genomförandet av dem. Landets reformstrategi bygger emellertid på stora reformer som redan planerats på olika områden, och uppvisar en tydlig kontinuitet jämfört med tidigare nationella reformprogram.

Som under tidigare år kommer länder med obalanser eller alltför stora obalanser att övervakas särskilt inom förfarandet för makroekonomiska obalanser.

Offentliga finanser och beskattning

Den offentliga skulden minskar, men framstegen är ojämnt fördelade mellan medlemsstaterna. Några av dem har inte tillräckligt väl utnyttjat de senaste årens gynnsamma konjunktur och låga räntor för att återuppbygga sina finanspolitiska buffertar. Andra har uppnått sunda offentliga finanser, som ger dem finanspolitiskt utrymme att stödja investeringar. Sammantaget förblev euroområdet finanspolitiska inriktning i stort sett neutral 2015–2018, och enligt kommissionens prognos kommer den att bli något expansiv under 2019.

Den offentliga skulden är fortfarande hög i flera medlemsstater. Den åldrande befolkningen innebär ytterligare utmaningar och kräver fortsatta reformer av systemen för pensioner, hälso- och sjukvård och långvarig vård och omsorg för att effektivisera dem och hålla dem tillräckliga och finansierade på lång sikt. Pensionsreformer som syftar till att anpassa avvägningen mellan yrkesliv och pension och till att främja kompletterande pensionssparande förblir viktiga. Där så är nödvändigt måste reformer av det sociala systemet beslutas utan dröjsmål, med beaktande av deras inverkan på de berörda grupperna. Erfarenheten har visat att dessa områden är bland de mest krävande att reformera, och därför måste reformprocessen inledas snarast. Samtidigt krävs ett utökat samråd med de berörda parterna ända från början. Bakslag med reformerna bör självfallet undvikas och korrigeras, eftersom det kan äventyra den finanspolitiska hållbarheten, minska tillväxtpotentialen och försämma rättvisan mellan generationerna.

För att stärka den finanspolitiska hållbarheten i euroområdet och dess medlemsstater krävs en differentierad nationell finanspolitik. Hänsyn måste tas till det tillgängliga finanspolitiska utrymmet och spridningseffekterna mellan länderna. Medlemsstater som fortfarande har hög offentlig skuld bör fortsätta att bygga upp sina finanspolitiska buffertar. Det minskar deras sårbarhet för störningar och gör det möjligt för automatiska stabilisatorer att verka fullt ut i samband med nästa konjunkturedgång. I de landsspecifika rekommendationerna anges en nödvändig finanspolitisk anpassning som är förenlig med stabilitets- och tillväxtpakten för de medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet. De medlemsstater som har utrymme rekommenderas också att utnyttja finans- och strukturpolitiken i den mån som stabilitets- och tillväxtpakten tillåter det för att öka de offentliga investeringarna till stöd för tillväxt och ekonomisk ombalansering.

Att höja de offentliga utgifternas kvalitet kan stärka de offentliga finansernas förmåga att stödja tillväxt och social sammanhållning. Att gå i riktning mot en struktur på offentliga utgifter och inkomster som gynnar utbildning, sysselsättning och investeringar är ett sätt att öka tillväxtpotentialen. Parallellt med satsningarna på att hålla utgifterna under kontroll och öka effektiviteten bör därför åtgärderna för att göra de offentliga utgifterna mer tillväxtfrämjande fortsätta. Under förutsättning att de är väl utformade och strikt genomförda är utgiftsöversyner ett effektivt verktyg för att förbättra de offentliga utgifternas sammansättning, bland annat genom att öka utrymmet för produktiva och välriktade offentliga investeringar. Ett stort antal medlemsstater har redan inlett olika slags utgiftsöversyner (t.ex. Cypern, Estland, Luxemburg, Slovakien och Spanien), men det finns fortfarande utrymme för att öka användningen av sådana processer, utöka deras omfattning, förbättra metoderna och bättre knyta översynerna till budgetcykeln. Eftersom några medlemsstaters översyner varit framgångsrika med att identifiera områden där utgifternas effektivitet kan förbättras i utgifterna, är det slutligen nödvändigt att omsätta dessa resultat i politiska åtgärder.

Under årens lopp har medlemsstaterna avsevärt förbättrat sina finanspolitiska ramar och i många länder stöder de en sund finanspolitik. Det finns dock ett antal medlemsstater där reformerna måste fortsätta i syfte att skapa en väl utformad och ändamålsenlig finanspolitisk ram. Kroatien och Spanien rekommenderas att stärka sina budgetramar, medan Belgien och Österrike behöver förbättra sina system för finanspolitisk samordning ytterligare och Polen behöver stärka sina budgetförfaranden. Samtidigt har reformerna i andra medlemsstater gått i stå, och reformarbetet behöver få ny fart. Fortsatt fokus på genomförandet är lika viktigt på alla fronter för att säkerställa att de finanspolitiska ramarna ger resultat för målet att nå eller upprätthålla en sund finanspolitik.

Skatte- och förmånssystemen kan bidra till tillväxt för alla. Väl utformade skatte- och förmånssystem kan stödja privata investeringar och förbättra företagsklimatet, uppmuntra deltagande på arbetsmarknaden och sysselsättning, minska ojämlikhet och bidra till en socialt och miljömässigt motståndskraftig ekonomi. Därför får flera medlemsstater en rekommendation om skatteväxling bort från arbete till att uppmuntra till mer hållbar ekonomisk tillväxt.

Eftersom kampen mot aggressiv skatteplanering prioriteras högt, har kommissionen lagt fram förslag om att göra skattesystemet mer transparent, ändamålsenligt och enhetligt. Om EU-lagstiftningen och internationellt överenskomna initiativ införlivas i nationell rätt bidrar det till att motverka aggressiva skatteplaneringsupplägg. Vissa inslag i skattesystemet i några medlemsstater, t.ex. Cypern, Ungern, Irland, Luxemburg, Malta och Nederländerna, kan dock utnyttjas av företag som ägnar sig åt aggressiv skatteplanering.

Ruta 1. Uppdatering vad gäller övervakning enligt stabilitets- och tillväxtpakten

Efter bedömningen av stabilitets- och konvergensprogrammen för 2019 har kommissionen också vidtagit ett antal åtgärder enligt stabilitets- och tillväxtpakten.

Kommissionen rekommenderar att förfarandet vid alltför stora underskott avslutas för Spanien. Inga medlemsstater omfattas längre av paktens korrigerande del.

Kommissionen har antagit rapporter om Frankrike, Belgien, Cypern och Italien enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget, där man går igenom ländernas efterlevnad av de fördragsfästa underskotts- och skuldkriterierna. För Frankrike bör underskotts- och skuldkriterierna för närvarande anses vara uppfyllda. För Belgien är analysen inte tillräcklig för att helt kunna konstatera om skuldkriteriet är uppfyllt. När det gäller Cypern anser kommissionen därför att inga ytterligare åtgärder bör vidtas för att fatta ett beslut om att det föreligger ett alltför stort underskott. För Italiens del tyder analysen på att

skuldkriteriet inte bör betraktas som uppfyllt och att ett skuldbaserat underskottsförfarande därför är motiverat.

Kommissionen rekommenderar även rådet att besluta att Ungern och Rumänien inte vidtagit verkningsfulla åtgärder som svar på rådets rekommendationen i december 2018 inom förfarandet vid betydande avvikelser. För Rumänien inleddes det förfarandet i juni 2017 sedan betydande avvikelser noterats 2016. För Ungern inleddes förfarandet vid betydande avvikelser i juni 2018 sedan betydande avvikelser noterats 2017. Vidare riktar kommissionen varningar till Ungern och Rumänien om förefintligheten av en betydande avvikelse från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet 2018. Det är den tredje varningen som riktas till Rumänien, och den andra till Ungern. Kommissionen rekommenderar rådet att anta en rekommendation riktad till Ungern och Rumänien om att reagera på lämpligt sätt för att korrigera denna betydande avvikelse.

Arbetsmarknad, utbildning och socialpolitik

Förhållandena på arbetsmarknaden fortsätter att förbättras. Sysselsättningen i EU är rekordhög och arbetslösheten är rekordlåg under detta århundrade. Samtidigt finns det fortfarande stora skillnader mellan länder, regioner och befolkningsgrupper. För att förbättra arbetsmarknadens funktion rekommenderas Belgien, Bulgarien, Cypern, Grekland, Spanien, Irland, Ungern, Slovenien och Finland att vidta riktade åtgärder för att öka effektiviteten i de aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärderna eller öka arbetsförmedlingarnas kapacitet. Polen, Portugal och Spanien bör ta itu med den höga andelen visstidsanställda arbetstagare och samtidigt främja övergångar till tillsvidareanställningar.

Kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden fortsätter att öka, men det finns fortfarande skillnader mellan könen när det gäller sysselsättning och lön. Detta orsakas ofta av negativa incitament till arbete, otillräcklig balans mellan arbete och privatliv eller brist på barnomsorg och långvarig vård och omsorg till rimlig kostnad. Rekommendationer om dessa frågor har riktats till Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Italien, Österrike, Polen och Slovakien.

Tillgång till utbildning av hög kvalitet är avgörande för att alla i samhället ska kunna få färdigheter och kompetens, inom ramen för ett livslångt lärande som tar hänsyn till framtida behov. Att investera i humankapitalet är avgörande för att främja en kunskapsintensiv, hållbar och inkluderande tillväxt, mot bakgrund av ökande kompetensbrist och felmatchad kompetens samt ett föränderligt arbetsliv. Kompetensen är dock fortfarande låg i flera befolkningsgrupper. Ett stort antal medlemsstater rekommenderas därför att stärka och modernisera sina utbildningssystem. Ett framtidstillvänt inhämtande av kompetens, inklusive åtgärder för att främja vuxenlärande, bör övervägas till exempel i Bulgarien, Kroatien, Tjeckien, Estland, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Lettland, Litauen, Polen, Portugal, Slovakien och Slovenien. Rekommendationer har riktats till Belgien, Bulgarien, Cypern, Kroatien, Grekland, Litauen, Portugal, Rumänien och Spanien om att öka utbildningssystemens relevans för arbetsmarknaden. Spanien rekommenderas också att minska antalet personer med endast grundskoleutbildning, medan Cypern, Grekland och Lettland rekommenderas att öka kapaciteten i yrkesutbildningen. Ytterligare ansträngningar för att förbättra kvaliteten och delaktigheten i utbildningssystemen, särskilt för mindre gynnade grupper, krävs i flera medlemsstater, medan Tjeckien och Italien bör göra läraryrket mer attraktivt.

Den sociala situationen fortsätter att förbättras, men det finns fortfarande skillnader när det gäller andelen som omfattas av de sociala trygghetssystemen och tillgången till tjänster. Fattigdomen minskar, men är fortfarande hög i vissa medlemsstater. Fattigdom bland förvärvsarbetande är också en utmaning i flera medlemsstater. Dessutom står vissa mindre gynnade grupper, t.ex. personer med funktionsnedsättning och personer med invandrarbakgrund, inför långvariga utmaningar. Att garantera tillräcklig tillgång till socialt skydd för personer med atypiska anställningsformer och för egenföretagare är avgörande för arbetskraftens välbefinnande och för väl fungerande arbetsmarknader. Åtgärder för att förbättra det sociala skyddsnätets täckning, tillräcklighet och ändamålsenlighet, t.ex. i form av minimiinkomstsystem, rekommenderas för Bulgarien, Estland, Ungern, Lettland, Portugal, Rumänien och Spanien, medan Kroatien och Grekland rekommenderas att slutföra mer omfattande reformer av de sociala förmånerna. Bättre tillgång till sociala tjänster av god kvalitet behövs i Bulgarien, Estland och Finland. Nederländerna rekommenderas att främja ett fullgott socialt skydd för egenföretagare. Särskilda rekommendationer om främjande av stöd till personer med funktionsnedsättning riktas till Tjeckien och Lettland.

Reformer av hälso- och sjukvårdssystemen pågår i flera länder för att se till att alla får tillgång till vård, samtidigt som vårdens kostnadseffektivitet och hållbarhet förbättras. Medlemsstaterna bör fortsätta sina ansträngningar, prioritera noggrann utformning av heltäckande åtgärder och snabbare anta och genomföra reformer av hur hälso- och sjukvården fungerar. Det krävs ofta ytterligare investeringar för att stödja och genomföra reformer av hälso- och sjukvårdssystemen. Därför riktas rekommendationer för att förbättra hälso- och sjukvårdens ändamålsenlighet, tillgänglighet och hållbarhet till Österrike, Bulgarien, Cypern, Tjeckien, Grekland, Finland, Ungern, Italien, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Rumänien, Slovakien och Slovenien.

Dialogen mellan arbetsmarknadens parter är avgörande för att politiken ska kunna utformas och genomföras med framgång. Att arbetsmarknadens parter och andra berörda parter är delaktiga ökar förankringen av politiken och leder till bättre och mer hållbara politiska resultat. Som uppföljning av tidigare landsspecifika rekommendationer har vissa medlemsstater ökat möjligheterna till strukturerad dialog och möjligheterna för arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer att delta. Även om det inte finns en enda modell som kan tas till föredöme, finns det utrymme för en bättre fungerande dialog och ökad delaktighet av arbetsmarknadens parter i utformningen av politiken i flera andra medlemsstater som Ungern, Rumänien och Polen, medan betydande utmaningar kvarstår i Grekland och Kroatien.

Investeringar, konkurrenskraftspolitik och bättre företagsklimat för ökad produktivitet

Som framstegen med investeringsplanen för Europa (Junckerplanen) visar är det av avgörande betydelse att utveckla EU:s helhetsagenda för investeringar för att hantera dagens och morgondagens tillväxt. Sedan Junckerplanen startade har betydande privata och offentliga medel mobiliserats och fortsätter att mobiliseras för investeringar i strategiska sektorer i EU:s ekonomi, vilket kraftfullt understött tillväxten och skapandet av arbetstillfällen. I maj 2019 hade Junckerplanen lett till nästan 400 miljarder euro i investeringar och 750 000 arbetstillfällen. Fram till 2020 väntas antalet arbetstillfällen ha ökat till 1,4 miljoner. Junckerplanen har inte bara mobiliserat investeringar utan också fått fram relevanta projekt och fokuserat på åtgärder för att skapa ett bättre investeringsklimat för företagen.

EU:s sammanhållningspolitiska fonder bör användas på bästa sätt för att öka investeringarna inom relevanta politikområden. Detta torde också bidra till att minska de ihållande regionala skillnaderna i EU. Därför ges i årets landsrapporter och landsspecifika

rekommendationer särskild vägledning som underlag för fördelningen av EU-medel under nästa fleråriga budgetram.

Årets inriktning på investeringar i analyserna under den europeiska planeringsterminen har bidragit till att identifiera de investeringsprioriteringar i medlemsstaterna som ger störst makroekonomisk avkastning och de juridiska och strukturella flaskhalsar som hindrar tillväxtpotentialen på lång sikt. De senaste årens ökade investeringar har varit ojämnt fördelade mellan sektorer, länder och typer av tillgångar. Det finns fortfarande skillnader i investeringar mellan den offentliga och den privata sektorn: de privata investeringarna har ökat stadigt sedan 2013 och är nu i genomsnitt lika stora som före krisen, medan de offentliga investeringarna inte började öka förrän 2017. Och även om investeringarna har ökat i alla medlemsstater, ligger investeringsnivåerna fortfarande betydligt under det långsiktiga genomsnittet före krisen i några av dem.

Ruta: Landsspecifika rekommendationer av betydelse för investeringar och sammanhållningspolitiken 2021–2027

Kommissionen har betonat vikten av investeringar som en del av en ”god triangel” i politiken, som inbegriper en ansvarsfull budgetpolitik och strukturreformer.

Under den europeiska planeringsterminen 2019 blir det mer tonvikt på investeringar. Råden till medlemsstaterna om investeringar under denna planeringstermin är ett praktiskt uttryck för kommissionens beslutsamhet att skapa en starkare koppling till EU-budgeten och då särskilt till EU:s sammanhållningspolitiska fonder 2021–2027, med beaktande av regionala särdrag⁵.

Den starkare kopplingen mellan den europeiska planeringsterminen och EU:s sammanhållningspolitiska fonder kommer att leda till bättre och effektivare programplanering och därmed till bättre och mer fokuserade investeringar som leder till högre produktivitet och tillväxt på lång sikt. Denna praktiska koppling gör de befintliga processerna effektivare och säkerställer större samstämmighet mellan samordningen av den ekonomiska politiken och användningen av EU-medel utan att ytterligare byråkrati tillkommer.

Det analytiska underlaget för den europeiska planeringsterminen kan fungera som vägledning för medlemsstaterna och kommissionen i den dialog som leder till fördelningen av medel från fonderna. I den här rutan förklaras hur den investeringsrelaterade vägledningen i den europeiska planeringsterminen bör ligga till grund för programplaneringen.

Vid planeringsterminens startpunkt, den årliga tillväxtöversikten för 2019, efterlystes en mer målinriktad investeringspolitik i alla medlemsstater. I landsrapporterna i årets vinterpaket analyserades varje lands investeringsbehov på grundval av en expertgranskning av de senaste socioekonomiska tendenserna, i synnerhet i fråga om konkurrenskraft inom olika sektorer och med särskild tonvikt lagd vid behovet att främja hållbar tillväxt för alla. Regionala och territoriella skillnader inom medlemsstaterna har beaktats där det är relevant. Den här analysen stödde kommissionens åsikt om de bästa sätten att använda de sammanhållningspolitiska fonderna 2021–2027⁶, i enlighet med bilagorna till landsrapporterna (bilaga D) med vägledning om investeringsprioriteringar för fonderna. Dessa bilagor har utformats för att ge ett robust bidrag till dialogen om programplaneringen med medlemsstaterna. Investeringsprioriteringarna i bilaga D har ordnats i tre kategorier (behov, prioriterade behov och högprioriterade behov) efter deras relevans för den socioekonomiska och regionala utvecklingen och med beaktande av de krav på tematisk koncentration som anges i kommissionens förslag till sammanhållningspolitiska fonder 2021–2027. Tillsammans med de övriga analytiska resultaten i landsrapporterna har bilagorna redan lagts fram för medlemsstaterna som start på dialogen om programplaneringen för nästa omgång sammanhållningspolitiska fonder, så att programplaneringsdokumenten kan antas så snart som möjligt.

I detta vårpaket lägger kommissionen fram sitt förslag till landsspecifika rekommendationer. De landsspecifika rekommendationerna är mycket bredare till sin karaktär än investeringsvägledningen i bilagorna till landsrapporterna. Rekommendationerna rör reform- och investeringsbehoven i hela ekonomin. De kan åtgärdas både genom finansiering och lagstiftning. Det är värt att framhålla att alla investeringsbehov i medlemsstaterna inte kan

⁵ Kommissionens meddelande *En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum*, COM(2018) 321 final.

⁶ Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+ och Sammanhållningsfonden

täckas med medel från EU-fonderna, men fonderna kan på ett betydande sätt bidra till att ta itu med de utmaningar som anges i planeringsterminen, med beaktande av särdragen (t.ex. tematisk koncentration).

De landsspecifika rekommendationerna skiljer sig åt i fråga om omfattning och detaljgrad, och ansluter till investeringsvägledningen i bilagorna till landsrapporterna, som uteslutande inriktas på de investeringsbehov som EU:s sammanhållningspolitiska fonder är tänkta att bidra till.

Framsteg med att genomföra de investeringsrelaterade aspekterna av de landsspecifika rekommendationerna kommer att övervakas i kommande europeiska planeringsterminer. Övervakningen av de sammanhållningspolitiska fondernas bidrag 2021–2027 till de landsspecifika rekommendationerna kommer att baseras på information som samlas in i befintliga forum och processer (årliga översynsmöten och rapporter, övervakningskommittéer).

Investeringshinder kvarstår i hela EU. I allmänhet minskar de juridiska hindren, institutionella bristerna och barriärerna för att inleda, driva och avveckla verksamhet företagens incitament att investera och hindrar omfördelningen av resurser. Kommissionen har tagit itu med och kommer även fortsättningsvis att ta itu med rättsliga och administrativa hinder, både på nationell nivå och på EU-nivå. Initiativ på EU-nivå och strukturreformer i medlemsstaterna kompletterar varandra. Även om det har gjorts framsteg både på nationell nivå och på EU-nivå för att komma till rätta med investeringshinder, finns det fortfarande allvarliga hinder i flera länder och på flera politikområden. I exempelvis Italien leder de små och medelstora företagens och de innovativa företagens svårigheter att få tillgång till finansiering till begränsade investeringar, medan den administrativa kapaciteten och osäkerheten om reglerna för offentlig upphandling begränsar myndigheternas investeringar. Kompetensbrist, institutionella brister och ett oklart rättsläge är fortfarande några av de största hindren för investeringar i Bulgarien. Det instabila regelverket och den otillräckliga tillgången på arbetskraft med tillräcklig kompetens i vissa sektorer kvarstår som hinder i Polen. Ett ogynnsamt företagsklimat och dålig tillgång till finansiering är de största hindren i Cypern.

Investeringar kräver en miljö med förutsägbarhet och rättssäkerhet där företagen känner förtroende och full respekt för rättsstatsprincipen. Lagstiftningen har förbättrats väsentligt i flera medlemsstater, t.ex. Österrike, Slovenien och Slovakien, även om det fortfarande finns utrymme för ytterligare förbättringar. De globala konkurrenterna håller på att förbättra företagsklimatet, och reformerna måste hela tiden uppdateras så att konkurrenskraften upprätthålls. Ett stabilt regelverk, förutsägbarhet och institutioner av hög kvalitet som grundar sig på respekt för rättsstatsprincipen, inbegripet effektiva och oberoende rättssystem, är viktiga för att ett investeringsvänligt klimat ska kunna bevaras. Rättsstatsprincipen, effektiva rättssystem och kampen mot korruption kommer att förbättra företagsklimatet och leda till långsiktiga fördelar i form av investeringar och jobb. Vissa medlemsstater har fortsatt arbetet mot korruption, men problemet är akut i flera medlemsstater, med negativa konsekvenser för företagsklimatet och investeringarna. Det främsta målet är att göra utredningarna och lagföringen av korruption samt korruptionsbekämpningen mer effektiv. Tjeckien, Kroatien, Ungern, Italien, Malta, Cypern och Slovakien har fått rekommendationer om dessa frågor.

Effektiva offentliga förvaltningar och fortsatta insatser för att minska den administrativa bördan bidrar till de europeiska företagens konkurrenskraft. Den administrativa bördan fortsätter att hämma investeringar, innovation och företagstillväxt. Det är särskilt små och höginnovativa företag som kämpar mest med den administrativa bördor

och ineffektivitet i den offentliga förvaltningen. Rekommendationer för minskning av bördan och förbättring av olika aspekter av den offentliga förvaltningens effektivitet och kvalitet, särskilt effektivisering av offentlig upphandling, riktas i år till bl.a. Belgien, Cypern, Kroatien, Tjeckien, Ungern, Lettland, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Spanien. En snabbare digitalisering av den offentliga förvaltningen säkerställer offentliga tjänster av hög kvalitet mot bakgrund av en åldrande befolkning och ansträngda offentliga budgetar. En sund ekonomisk förvaltning genom åtgärdade brister i insatserna mot korruption och penningtvätt är en förutsättning för långsiktig hållbar tillväxt.

Kompetensbrist och felmatchad kompetens kan vara allvarliga investeringshinder. Därför är investeringar i människor ett viktigt komplement till investeringar i innovation, forskning och infrastruktur, som ger positiva resultat i form av humankapital, en mer anställbar arbetskraft och en starkare social sammanhållning. Detta leder i sin tur till bättre och mer motståndskraftiga ekonomiska utfall. Det är särskilt viktigt att höja kompetensnivån och anpassa den till arbetsmarknadens behov för att öka arbetskraftens produktivitet och anpassningsförmåga. Valfungerande och inkluderande utbildningssystem kan bidra till att förebygga eller minska riskerna för kompetensbrist och felmatchad kompetens, eftersom det är dyrt för samhället, både ekonomiskt och socialt, i form av utebliven tillväxt och minskande arbetstillfällen för vissa befolkningsgrupper.

Att stärka forskning och innovation är av central betydelse för tillväxten i EU. I många medlemsstater och regioner finns det betydande utrymme att stärka samarbetet mellan näringslivet (särskilt små och medelstora företag), högskolevärlden, forskningen och de offentliga aktörerna, bl.a. i Bulgarien, Rumänien, Estland, Lettland och Litauen. Offentligt stöd till banbrytande innovationer och till grundande och expansion av snabbväxande företag, tillsammans med sunda grundläggande villkor för näringslivets forskning och utveckling, skapar marknadsmöjligheter och ökar ekonomins innovationskapacitet.

Digitalisering prioriteras högt inom EU men det krävs ytterligare snabba insatser i många medlemsstater. Digitalisering är en nyckelfaktor för produktivitet, konkurrenskraft och tillväxt. Traditionella branscher och små och medelstora företag släpar efter särskilt mycket i den digitala omställningen. Hela EU måste påskynda processen. Det krävs tillräckligt stöd. För det behövs en bättre anpassning av EU:s politik, medlemsstaternas politik och regionalpolitiken, och att offentliga och privata resurser slås samman för att öka investeringarna och utveckla starkare synergieffekter i den digitala ekonomin och i samhället.

Brister i miljö- och energiinfrastrukturen påverkar tillväxten och sysselsättningsskapandet negativt. Det krävs betydande investeringar för omställningen till en koldioxidneutral, resurseffektiv och cirkulär ekonomi och den utfasning av fossila bränslen som måste till för det. Ett antal medlemsstater, bl.a. Österrike, Cypern, Frankrike, Tyskland, Malta, Nederländerna och Polen, behöver göra ytterligare ansträngningar för att nå sina mål för växthusgasutsläpp. Ytterligare investeringar i infrastruktur för avfallshantering och vatteninfrastruktur krävs i många medlemsstater. Den gemensamma satsningen med offentliga investeringar och incitament för ytterligare privata investeringar innebär att EU-målen på de här områdena kan uppnås. Framväxten av en cirkulär ekonomi kräver också regionala och lokala offentliga investeringar så att en del produktionsprocesser kan ställas om.

Behoven av kapitalinvesteringar varierar mellan medlemsstaterna. Investeringar i anläggningstillgångar behövs i många sektorer, regioner och länder för att förbättra produktionskapaciteten. Detta gäller särskilt för regioner som släpat efter så att de kan komma i kapp. Avancerade regioner och branscher, t.ex. bilindustrin, behöver dessutom investeringar för att påskynda tekniska förändringar som svar på nya utmaningar. Investeringar i immateriella tillgångar behövs över hela linjen för att underlätta införandet av ny teknik.

Flera medlemsstater har gjort ytterligare framsteg med att stärka den finansiella stabiliteten. Åtgärder har vidtagits för att minska andelen nödlidande lån, stärka tillsynen och förbättra insolvensreglerna. Trots en betydande minskning under det senaste året kännetecknas ett antal medlemsstater fortfarande av en hög andel nödlidande lån. Bankernas lönsamhet är fortfarande dämpad och påverkas av den höga andelen nödlidande lån, otillräckliga affärsmodeller i flera fall, överetablering och turbulens på finansmarknaderna (som återkommit sedan första halvåret 2018). Övervakningen och tillämpningen av reglerna mot penningtvätt är fortfarande ett problem i flera medlemsstater: landsspecifika rekommendationer riktas till Bulgarien, Danmark, Estland, Lettland, Malta och Sverige. Landsspecifika rekommendationer om ytterligare minskning av beståndet av nödlidande lån riktas till Bulgarien, Cypern, Irland, Italien och Portugal. Bulgarien och Cypern rekommenderas även att vidta fler åtgärder för att stärka tillsynen över andra delar av finanssektorn än banker.

Utvecklingen på bostadsmarknaden kan påverka den finansiella stabiliteten och kräver därför åtgärder i vissa medlemsstater. Bostaden är ofta ett hushålls viktigaste tillgång, och samtidigt står bolån för en stor del av den totala utlåningen i ekonomin. Bristen på tillräckligt många bostäder till rimliga priser är dessutom ett växande problem i flera medlemsstater. Irland, Luxemburg, Nederländerna, Sverige och Förenade kungariket rekommenderas därför att minska flaskhalsarna i bostadsutbudet och undanröja snedvridningar på bostadsmarknaden. Eftersom den höga privata skuldsättningen kan förstärka rörelser på bostadsmarknaden är det viktigt för den finansiella stabiliteten att minska hushållens höga skuldsättning. Därför rekommenderas Nederländerna och Sverige att göra skattesystemen mindre gynnsamma för skuldsättning, t.ex. genom att minska avdragsrätten för bolåneräntor.

4. DEN EUROPEISKA PLANERINGSTERMINEN: ETT SAMARBETE MELLAN EU-INSTITUTIONERNA OCH MEDLEMSSTATERNA

Medlemsstaterna skapade den europeiska planeringsterminen under den ekonomiska krisen för att samordna sin ekonomiska politik under året och ta itu med sina ekonomiska och sociala utmaningar. Den europeiska planeringsterminen är nu ett unikt forum för dialog om den ekonomiska politiken med och mellan EU:s medlemsstater. Den låter kommissionen och medlemsstaterna löpande samordna prioriteringarna i den ekonomiska politiken. Som en del av ramen för ekonomisk styrning övervakas, förebyggs och korrigeras inom den europeiska planeringsterminen, ekonomiska tendenser som kan försvaga ekonomin i medlemsstaterna eller i EU som helhet. Kommissionen har löpande kontakt med medlemsstaterna multilateralt och bilateralt, bl.a. i huvudstäderna på tjänstemannanivå.

Denna dialog leder till en analys som kommissionen och EU:s medlemsstater gemensamt ställer sig bakom. Varje år godkänns kommissionens rekommendationer av Europeiska rådet och antas formellt av Ekofin-rådet, efter att ha diskuterats med andra berörda rådskonstellationer.

Kommissionen har tagit fram verktyg för att hjälpa medlemsstaterna att genomföra de landsspecifika rekommendationerna. Stödtjänsten för strukturreformer hjälper till exempel EU-länderna att utforma och genomföra strukturreformer som ett led i satsningarna på sysselsättning och hållbar tillväxt. Den samordnar och tillhandahåller skräddarsytt tekniskt stöd till EU-länderna, i samarbete med berörda avdelningar inom kommissionen. Stödet ges bl.a. genom stödprogrammet för strukturreformer. Målet är att hjälpa EU-länderna att bygga upp effektivare institutioner, starkare styrningsstrukturer och en effektiv offentlig förvaltning. Stödet ska öka EU-ländernas förmåga att utforma och driva en politik som är gynnsam för nya jobb och hållbar tillväxt. Det budgetinstrument för konvergens och konkurrenskraft som för närvarande diskuteras i Eurogruppen kan ge ytterligare incitament till reformer, och det bygger på kommissionens förslag till ett nytt reformstödprogram i den fleråriga budgetramen 2021–2027.

Ansaret för att genomföra de landsspecifika rekommendationerna vilar i slutändan på medlemsstaterna.

5. NÄSTA STEG

Kommissionen uppmanar rådet att ställa sig bakom den föreslagna hållningen för de landsspecifika rekommendationerna 2019–2020 och de anknytande besluten enligt stabilitets- och tillväxtpakten.

Kommissionen uppmanar också medlemsstaterna att genomföra dem fullt ut och i rätt tid, i dialog med arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer och andra berörda parter på alla nivåer. Kommissionen kommer att fortsätta att samarbeta med medlemsstaterna och de nationella berörda parterna under hela planeringsterminen för att säkerställa bred förankring, effektiv uppföljning och effektivt genomförande. Kommissionen står också till förfogande för att med hjälp av stödtjänsten för strukturreformer ge medlemsstaterna stöd till reformer och hjälpa myndigheterna att använda EU-medlen på bästa sätt.

Den europeiska planeringsterminens landsspecifika rekommendationer och den bakomliggande analysen i landsrapporterna fungerar som grund för programplaneringen för EU:s sammanhållningsfonder 2021–2027. Diskussionerna mellan kommissionen och medlemsstaterna bör fortsätta för en framgångsrik fördelning av EU-medel i enlighet med analyserna och rekommendationerna i planeringsterminen.

TABELL 1 - FRÅGOR I 2019 ÅRS LANDSSPECIFIKA REKOMMENDATIONER

Huvudkategori	Politikområden	AT	BE	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	EL*	ES	FI	FR	HR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK	UK
Offentliga finanser och beskattning	Finanspolitik och finanspolitisk styrning																												
	Offentliga finansers långsiktiga hållbarhet, inkl. pensioner																												
	Minskat skattetryck på arbete																												
	Breddade skattebaser																												
	Färre incitament för hushåll att ta lån																												
	Kamp mot skattefusk och skatteflykt och förbättrad skatteförvaltning																												
Finanssektorn	Finansiella tjänster																												
	Bostadsmarknaden																												
	Tillgång till finansiering																												
	Privat skuldsättning																												
Arbetsmarknad, utbildning och socialpolitik	Lagstiftning om anställningsskydd och ram för anställningsavtal																												
	Arbetslöshetsförmåner																												
	Aktiva arbetsmarknadsåtgärder																												
	Incitament att arbeta, jobbskapande och deltagande på arbetsmarknaden																												
	Löner och lönebildning																												
	Barnomsorg																												
	Hälsö- och sjukvård samt långvarig vård och omsorg																												
	Fattigdomsminskning och social inkludering																												
	Utbildning																												
	Färdigheter och livslångt lärande																												
	FoU																												
Strukturpolitik	Konkurrens och regelverk																												
	Konkurrens i tjänstesektorn																												
	Telekom, posttjänster och lokala offentliga tjänster																												
	Energi, resurser och klimatförändringar																												
	Transport																												
	Företagsklimat																												
Offentlig förvaltning och företagsklimat	Regelverk om insolvens																												
	Offentlig förvaltning																												
	Statligt ägda företag																												
	Civilrätt																												
	Svart ekonomi och korruption																												

*I denna översikt ingår inte rekommendationen om fortsatta och slutförda reformer i enlighet med de åtaganden efter programmets slut som eurogruppen gjorde den 22 juni 2018.

Politikområden som behandlas i 2019 års landsspecifika rekommendationer